

W dniu (...) maja 2015 r. Przedsiębiorca z branży gastronomicznej wystąpił do Dyrektora Izby Skarbowej w (...) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w podatku od towarów i usług w zakresie uznania za dostawę towarów sprzedaży gotowych posiłków i dań oraz ustalenia właściwej stawki podatku VAT dla niniejszej sprzedaży.

Dyrektor Izby Skarbowej w (...) uznał stanowisko Przedsiębiorcy za prawidłowe ustalając, że sprzedaż towarów z przeznaczeniem do konsumpcji w lokalu, na wynos lub wraz z dowozem do klienta stanowi dostawę towarów dla celów podatku VAT i podlega opodatkowaniu 5% stawką (...)

W oparciu o uzyskaną pozytywną interpretację Przedsiębiorca złożył do właściwego Naczelnika Urzędu Skarbowego w (...) wniosek o stwierdzenie nadpłaty w podatku od towarów i usług. Po rozpatrzeniu wniosku ww. Naczelnik Urzędu Skarbowego uznał złożone korekty deklaracji za prawidłowe, dokonując na podstawie art. 75 § 4 ustawy Ordynacja podatkowa tzw. „bezdecyzyjnego zwrotu nadpłaty podatku.”

Postanowieniem z dnia (...) stycznia 2017 r. (doręczonemu Przedsiębiorcy w dniu (...) lutego 2017 r.) za okres objęty wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w (...) wszczął postępowanie kontrolne w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania i wpłacania podatku od towarów i usług.

Po przeprowadzeniu postępowania decyzją nr (...) z dnia (...) marca 2018 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w (...) stwierdził, że posiłki sprzedawane przez Przedsiębiorcę, w związku z tym, iż przeznaczone są do bezpośredniej konsumpcji, nie mogą korzystać ze 5% stawki podatku VAT na podstawie art. 41 ust. 2a w związku z poz. 28 załącznika nr 10 do ustawy o VAT. W ocenie ww. Organu Przedsiębiorca świadczył usługi związane

z wyżywieniem (PKWiU ex 56), które opodatkowane są według 8% stawki podatku VAT, na podstawie § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie stawek VAT.

Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w (...) odnosząc się do wydanej w stosunku do Przedsiębiorcy interpretacji indywidualnej uznał, że stan faktyczny ustalony w toku kontroli odbiega od stanu faktycznego przedstawionego przez Przedsiębiorcę we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej (tj. w toku kontroli ustalono inne PKWiU), toteż wydana interpretacja indywidualna nie posiada waloru ochronnego.

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w (...) na skutek złożonego przez Przedsiębiorcę odwołania decyzją nr (...) z dnia (...) czerwca 2018 r. utrzymał w mocy decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w (...)

Przedsiębiorca nie zgodził się ze stanowiskiem Organów podatkowych wywodząc skargę na przedmiotową decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...).

Wnioskiem z dnia (...) stycznia 2019 r. Przedsiębiorca zwrócił się do Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców z prośbą o interwencję w przedmiotowej sprawie.

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców (dalej Rzecznik) po zapoznaniu się z aktami sprawy pismem z dnia (...) marca 2019 r. wstąpił do postępowania sądowoadministracyjnego wszczętego skargą Przedsiębiorcy. W ocenie Rzecznika w toku prowadzonego postępowania podatkowego doszło do naruszenia zasady zaufania do Organów podatkowych, gdyż w istocie Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w (...) w toku prowadzonego postępowania zakwestionował ustalenia dokonane przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w (...) poczynione w trakcie rozpatrywania wniosku o stwierdzenie nadpłaty. W skierowanym piśmie Rzecznik wskazał na naruszenie przez Organy podatkowe m. in. art. 2 i 7 Konstytucji w zw. z art. 75 § 4 i art. 75 § 5 oraz 21 § 3 ustawy Ordynacja podatkowa, poprzez wydanie decyzji pozostającej

w sprzeczności z rozstrzygnięciem Naczelnika Urzędu Skarbowego w (...) w przedmiocie stwierdzenia nadpłaty podatku. Jak wywiódł Rzecznik postępowanie w sprawie zasadności zwrotu nadpłaty podatku jest również postępowaniem podatkowym, tyle tylko że ograniczonym treścią złożonego wniosku. Zdaniem Rzecznika ww. decyzje mają charakter cząstkowy, tym samym uprzednie rozstrzygnięcie w sprawie stwierdzenia nadpłaty podatku winno wiązać Organ podatkowy dokonujący kompleksowego określenia zobowiązania podatkowego. W ocenie Rzecznika powyższe regulacje analogicznie znajdują zastosowanie w sytuacji gdy złożone korekty deklaracji wywołują skutki prawne, gdzie Organ podatkowy dokonuje bezdecyzyjnego zwrotu nadpłaty podatku.

W ustnym uzasadnieniu wydanego wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny w (...) wskazał, że podziela argumentację Rzecznika. W ocenie Sądu Organ podatkowy dokonując kompleksowego określenia zobowiązania podatkowego, zakwestionował prawidłowość rozstrzygnięcia w zakresie objętym wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty podatku. Według Sądu w takiej sytuacji winien najpierw dokonać wzruszenia decyzji w oparciu o nadzwyczajne tryby wzruszania decyzji tj. wznowienie postępowania, stwierdzenie nieważności decyzji, gdyż decyzja o zwrocie nadpłaty wiąże Organ, a tym samym nie może być wydawana niejako na próbę. W efekcie czego ww. Sąd uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał do ponownego rozpoznania. Wyrok nie jest prawomocny.

Komentarz: Wyrok, jeśli się uprawomocni lub utrzyma się przed NSA, może mieć przełomowe znaczenie dla wielu przedsiębiorców. Orzeczenie to bowiem narzuca organom podatkowym konieczność działania w sposób konsekwentny. Nie może być tak, że przedsiębiorca wnioskujący o zwrot nadpłaty podatku VAT i otrzymujący ją (bez wydanie decyzji, ale w drodze czynności materialno-technicznej) przez kilka lat żyje w niepewności, czy kontrola nie zostanie wobec niego wszczęta i nie będzie musiał pewnych kwot zwrócić. Organ podatkowy powinien wiedzieć kiedy może dokonać zwrotu, a kiedy nie ma ku temu przesłanek. Zwrot nadpłaty podatku VAT bez wydawania decyzji możliwy jest w gruncie

rzeczy tylko wtedy gdy prawidłowość skorygowanego zeznania (deklaracji) nie budzi wątpliwości organu podatkowego. Jeśli organ dokonuje zwrotu, to przedsiębiorca powinien móc działać w zaufaniu do państwa, że takie rozstrzygnięcie, choć literalnie bez wydania decyzji, jest prawidłowe i nie niesie za sobą negatywnych konsekwencji prawnych. Orzeczenie WSA wydane jest w duchu Konstytucji Biznesu, która stanowi podstawę do szeroko zakrojonych zmian m.in. w obrębie postępowań podatkowych – podsumowuje dr Anna Zaręba-Faracik, Dyrektor Wydziału Interwencyjno – Procesowego w Biurze Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców.